

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ДОБРИМ СПІВПРАЦЮВАТИ

Звернення незалежної, неприбуткової громадської організації "З'єднання борців "За справедливість" до громадсько-політичних сил України

Історія України свідчить, що скрутна година гуртувала добрих людей, інтереси яких рідко але не раз перехрещувалися у відстоюванні для населення справедливості, вириваючи її з зубів і пазурів безмірно жадібних властителів. Було це й за радянських часів і під час кучмізму, й сьогодні пазури і зуби ще більше загострені, не щадять своєю вампірською жадібністю жодну особу, хоч всі маємо право від Бога жити з благами не менше.

Тож, звертаємося до всіх добрих для народу праці високопоставлених об'єднань громадян, зважаючи, що з висоти Вашого становища в суспільстві Вам більше відомо, як олігархи-шкуродери народу і суспільства чинять опір нашій з Вами співпраці у боротьбі за закони для народу, за права для народу (а не для олігархів та амбіційних самодурів), бо та частина суспільства, яка не хоче жити зі зла у всякому його прояві, давно чекає лідерів, які б мудро очолювали їхнє єднання для перемоги над злом демократичним цивілізованим шляхом. Шляхом виявлення, висвітлення зла, публічного громадського і процесуального засудження та створення законодавчої і морально-психологічної атмосфери нетерпимості до зла, неминучої кари винуватців у його вчиненні. Бог сказав - кожен гріх буде покараний. Бог сказав, що неправда - гріх, вартий смерті. Бог сказав, що милосердя вище за суд, але перше - суд!

Проте, не може бути суду й правосуддя праведного, якщо його чинитимуть неправедні. Отже, у нас з Вами нелегке завдання, обов'язок перед Богом і чесними людьми, все робити для того, щоб суд і правосуддя чинилися праведно, тобто — праведними людьми.

Суспільство повинно пам'ятати, що живе воно, отримує блага не від олігарха, не від влади, а від людини праці. Від людини часто бідної, а тому, щоб правосуддя і суд були

справедливими, необхідно змінити обставини в суспільстві, в яких люди праці контролювали би державну службу, а не олігархи.

Демократія держави України після-радянської доби, повинна стати на вищий, ніж у Європі щабель. Бо, якщо Європа не може побороти корупцію, то європейськими стандартами радянську корупцію не здолати. У їхньому законодавстві не вродився імунітет протиотрути радянській корупції. Ми, українці, її відчуваємо щодня, а тому повинні вродити її кінець!

Борці за справедливість, щоденно приймають удар корупції, вислуховуючи скарги та плач розчавлених осіб жахаючими беззаконням і свавіллям методами, а тому можемо виявити і висвітлити ці жахи й публічно судити їх. А Ви, політичний чи громадський борець за справедливість, маєте доступ до перших ешелонів законодавчої, виконавчої та судової влад, і можете перетворити біль і прагнення битою народу у закони. Поєднання цих можливостей бажане чесному українському люду, що давно прагне жити у справедливому суспільстві.

Підготовлені нами з ініціатив громадян законопроекти, впровадженні за сприяння добрих для народу громадсько-політичних сил, дійсно будуть народними і зростатиме імідж тієї політичної сили, яка пропонуватиме їх прийняття законодавцям. Такі зміни законодавства не дадуть корупції і мафії кривдити народ, людей праці, і будуть спроможні перемогти факти жахливого беззаконня, засудити свавілля.

Тому просимо усіх, чий організації не декларують, а справді борються за справедливе суспільство, надіслати проект угодної Вам угоди про співпрацю у цій царині, який ми негайно погодимо. І переконані, зробивши таким чином злуку справжніх борців за справедливе суспільство в Україні, нарешті консолідуємося на перемогу над силами зла. Частина

добрих сил в Україні вже переважає і знає як перемогти спільне зло, і хоч воно чинить шалений супротив, але, об'єднавшись, добрі сили здобудуть і впровадять зміни законів необхідні для перемоги над злом.

Крім викладених у газеті ВМ №3 та №9 пропозицій змін до Конституції України та інших законів України, нам після публікації надходять від читачів все нові слушні пропозиції змін. Наприклад, ті хто часто змушений бувати у судах, порекомендували наступне (опрацював Анатолій Войтко).

- Місцевий суд не вправі приймати рішення (ухвалу, вирок, постанову, наказ) іменем України. На це мають право виключно Верховні Суди України.

- Суддя місцевого суду приймає рішення своїм іменем в ім'я Закону, на підставі законів, і не вправі судити за своїм переконанням (правосвідомістю), на свій розсуд.

- Суддя (та його діти), два рішення (ухвала, вирок, постанову, наказ) якого, прийняті ним впродовж 15 місяців, відмінилися, як незаконні (незалежно від давності), не вправі займатися юридичною практикою, бути державним службовцем, позбавляється пенсійного стажу державного службовця і всіх пільг.

- Відпустка будь-якого держслужбовця не повинна перевищувати відпусток людини праці і бути більшою, як один місяць.

- Скарги на державних службовців (в т.ч. міліції, прокуратури і суду) повинні розглядати не їхні керівники (органи), а комісії громадських рад, що складаються не з перших осіб громадських організацій (в т.ч. Церков, які бажать), а з осіб, які потерпіли (в свій час) від неправомірних дій чи бездіяльності органів (чи окремих посадовців) влади. Представники для роботи в цих комісіях обираються колективним виборним органом кожної громадської організації. Комісії (уповноважені нею особи) мають право: витребу-

вати справи; безпосередньо перевірити матеріали; вимагати повторити дії дізнання чи слідства у їхній присутності; порушити будь-яку справу проти будь-якого правопорушника чи злочинця, яку суд зобов'язаний розглянути по суті. Фінансування цих комісій здійснюється державою, скоротивши фінансування на самоконтроль в державних органах.

- Ніхто не вправі розглянути скаргу без скажника чи його представника, які заявили про таке бажання; керівник органу чи особа, що порушила цю вимогу або не повідомила скажника про час, порядок і місце проведення розгляду позбавляється права займати керівні та виборні посади.

- Строк покарання злочинців не може поглинатися більший меншим, а повинен накопичуватися, бо той, хто вчинив один злочин і хто вчинив їх десять, не повинні нести однакову кару (за одне вбивство - 15 років, за 10 вбивств - 150 років).

- Партії зобов'язані максимально характеризувати своїх кандидатів виборцям.

Виходячи з цих пропозицій і тих, що опубліковані нами раніше, можна творити чимало законопроектів, вносячи конкретні пропозиції змін до статей конкретних законів. І ми можемо готувати їх, погоджуючи з Вами, а після просити Вас про сприяння їх впровадження.

Якщо в угоду закласти співпрацю не торкаючись інших сторін діяльності по яких погляди не співпадають, то є гарантія сприяння діяльності кожній стороні. Всі протиріччя і непорозуміння будуть за межами цієї співпраці. Але така співпраця звичайно сприятиме, щоб протиріччя і непорозуміння не було, та налагодженню дедалі все більш плідної співпраці і взаєморозуміння.

За дорученням рад — голова Ради З'єднання, голова редакційної ради газети "Вісник малозахисних" А.Г. Войтко

Колишні "НКВС" і "репресії" повертаються

Для багатьох не є таємницею, що рівень корупції в прокуратурі, міліції, в судах і в інших органах державної влади в Україні є найбільшим у світі. На сьогодні прокуратура і міліція "поставила" процес порушення кримінальних справ проти громадян України, як конвеєр, який дає мільйонні прибутки.

Суди, в такій обдираючій суспільство і особу структурі, працюють як система контролю по доведенню справ до найвищого доведення обдирачів кінця, а також, щоб не допустити перешкоджання процедурі такого обдирання та щоб зупинити будь-яке втручання з боку інших (що зрідка трапляються чесні) органів у темні справи прокуратури, міліції, судів чи інших органів державної влади. Тобто, 1937-39 роки повернулися. Тільки у випадку, сьогодні, правоохоронні органи відрізняє від НКВС відсутність масових розстрілів і таборів суворого режиму. Але навіщо їм те! В той час, це був політичний курс радянського союзу, а сьогодні — це великий бізнес, де інша мета вищевказаних дій, мільйонні прибутки збагачення злодіїв

законні, тобто тих, що на державних посадах, в мантиях і в погонах.

Один із таких випадків це порушення кримінальної справи проти Андрюхова Д.І. і Хоменчука Д.В. за ст. 15, ч.2, ст.289 ч.2, ст.342 ч.2, ст.345 ч.2 КК України.

Хоменчука Дмитра Володимировича та Андрюхова Дмитра Ігоровича 8 березня 2008 року була 22 годин побила група міліціонерів (натхненником був ст. л-т. Славутського ДАІ на Хмельничині Літвінчук А.А.), начебто за те, що ті незаконно заволоділи службовим автомобілем Літвінчука. Чи це насправді так - розбереться суд. Нині можна стверджувати, що досудового слідства не було, не забезпечене право на захист, заборонено (незаконно) ознайомлюватися з матеріалами судово-медичної і криміналістичної експертизи. Обвинуваченим не дали навіть знайомитися з матеріалами справи, які передані вже до суду. Не дають і зараз та ще й лякають взяттям під варту, якщо не відмовляться від захисту ГО "З'єднання борців "За справедливість" і не погодяться на їхнього адвоката (тобто того, якого надасть суд, міліція і про-

куратура - слухняного, ручного пса Феміди).

Славутською міжрайонною прокуратурою не взято до уваги навіть постанову Славутського міськрайонного суду Хмельницької області від 22 квітня 2008 року і 20 травня 2008 року, де визнано, що хлопці не порушували громадський порядок і напад на ст. л-та міліції ДАІ Літвінчука А.А. не здійснювали. Не було взагалі встановлено ніякого заволодіння транспортним засобом.

За таких обставин напрошується висновок, що кримінальна справа (порушена після суду) прокурором Мушинським В.С. і слідчим прокуратури Тукурєєвим В.В. є ніщо інше, як способом помсти вищевказаним хлопцям за те, що вони довели свою невинність в суді. Також на це вказує низка суттєвих доказів по справі, а саме: висновок криміналістичної експертизи №63, протокол огляду місця події, судово-медична експертиза тощо, які явно не виправдовують міліцію щодо побиття ними громадян.

Але на захист міліції стала не лише прокуратура, а й особисто голова Сла-

вутського міськрайонного суду суддя Мацюк Ю.І., який вже двічі не допустив в судову справу захисника (нізачо побитих міліцією громадян Андрюхова Д.І. і Хоменчука Д.В.) З'єднання борців "За справедливість". Очевидно, суддя Мацюк Ю.І., має намір повністю довести в своїх діях вищий рівень правового нігілізму в судових органах, тобто, що суд не для народу, а для корупційних діянь. Що йому Конституція України (ст. 59): "Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав", що йому верховенство права (ст. 8), ніпочім йому й те, що норми Конституції є нормами прямої дії. Його не зупиняє навіть те, що уповноважений ЗБЗС представник Ігор Мороз показує йому документи, що підтверджують практику захисту ГО ЗБЗС громадян в інших кримінальних справах. Проте, голову суду, очевидно, саме це й не влаштовує, бо у всіх подібних випадках захисту борцями за справедливість потерпілих від беззаконня і свавілля міліції, суддям не вдалося перемогти неправедним судом. І на цей раз Правда перемаже, бо Правда - Бог!

Віктор Боренко

“ПРАВЕКС-БАНК” — ОБДИРАЧ МАЛОЗАХИЩЕНОГО ЛЮДУ

**В раду З'єднання борці в “За справедливість”,
в редакційну раду газети “Вісник малозахищених”
Білоус Людмила Федорівни, мешканки м. Нетішин Хмельницької області**

Заява

Звертається до вас за допомогою Білоус Людмила Федорівна. Мій син став жертвою “Правекс-Банку”, взявши 18 вересня 2006 року кредит 2250 гривень на два роки.

Користуючись довірою клієнтів, „Правекс-Банк” самим безсовісним чином дурить людей, дописуючи їм в кредитному договорі плату за розрахункове обслуговування при споживчому кредитуванні в сумі, яка дорівнює більше половини позиченої суми.

Так, син оформив в “Правекс-Банку” кредит на суму 2250 гривень. Коли він запитав, які умови кредиту, йому сказали лише одну умову – 3% місячних. Ця умова його влаштувала і він не роздумував, бо для вирішення його сімейних проблем йому негайно були потрібні гроші. Працівник банку Олена Сергіївна дуже швидко оформила договір дала йому на підписання, вказавши де поставити підпис. При цьому, не повідомивши ще низку умов: так зване добровільне страхування – 2% від суми; договір – застава, де вписали холодильник і телевізор, не запитавши чи є він в нього в наявності, і оцінили на 7 тисяч гривень. Також при оформленні кредиту не запитали згоди третьої особи – дружини, яка знаходилась в декретній відпустці по догляду за дитиною. Також не поцікавився Банк чи вистачить синовій заробітної плати для погашення кредиту, бо тоді він сплачував в інших банках ще два кредити.

Підписавши договори на кредит, їх не видали на руки, послаючи на те, що відсутній керівник Банку і нема кому поставити підписи і печатки. Це є друга шахрайська дія „Правекс-Банку”. Він не дає познайомитись з тим, що написано в договорах. Розрахунок Банку такий – довірливий клієнт соромиться ставитися з недовірою до банку, тому не знайомиться з тим, що написано. На таку вудочку кліють простодушні люди, яким дуже потрібні гроші і вони 100% довіряють Банку.

Людина, отримавши на руки лише графік погашення кредиту, не поспішає забрати договір, тим паче, що їй підказує працівник банку, що встигнете забрати через тиждень, а фактично люди приходять, як правило, не раніш як через місяць при першому погашенні кредиту.

Син був без юриста, не фахівець фінансової чи банківської справи, тому, оформляючи третій кредит, понадіявся на таку ж чесність працівників Банку, яку виявили працівники інших Банків, де були оформлені попередні кредити і навіть не подивився до тих сум, які були розписані в графіку погашення.

Лише в грудні місяці, вже я випадково побачила той графік погашення. Глянувши на ті суми і підрахувавши (без підрахунку нічого й не побачив) загальну суму, мене охопив жах – позичив 2250 грн., а віддати потрібно 4976 гривень. Майже 5 тисяч гривень, це ж більше ніж 100 відсотків від суми, яку позичив.

На той час кредитний договір так і не віддали, і я послала сина, щоб він приніс, бо не могли ми зрозуміти, де взялась така астрономічна сума. Познайомившись ближче з договором, стало зрозумілі шахрайські дії цього банку. **До позиченої суми 2250грн. досумували аж 1395 гривень за розрахун-**

кове обслуговування і на загальну суму 3600 накрутили 36% річних, ось де взялась тисячна астрономічна сума. А відсотки в інших банках беруть лише з позиченої суми.

Син не один став жертвою таких шахрайських дій “Правекс-Банку”. В тому ж вересні місяці оформили кредит ще мої дві знайомі і також опам'яталась через місяць, коли отримали на руки кредитний договір. В той час (не знаю, як в інший) дуже багато людей були обдурені „Правекс-Банком”. Люди не лише з Нетішина, а й із Славути, кожен день приходили з'ясувати відношення і дуже сварилися з начальником, але про це я дізналась пізніше.

Опинившись в такій халепі, я і дві мої знайомі колеги по нещастю пішли в банк отримати пояснення таким діям. Але, на превеликий жаль, зустрілися ні в той день, ні пізніше не вдалося. Коробейніков Максим Вікторович — не частий гість банку, проживав (не знаю як нині) в м. Рівному. Не піймавши директора, ми звернулися до адвоката, щоб допоміг нам розібратися. Адвокат тричі звертався до банку з запитом згідно з нашими заявами, але відповіді так і не отримав, і порадив звернутися в прокуратуру. Чи ж прокурор не знає, що там діється?

В прокуратуру я не дійшла, а потрапила в лікарню зі страшним депресивним станом. Дізнавшись про той кредит, дружина кинула мого сина. Отримавши великий стрес, син покинув роботу і з трьома кредитами „на голові” прийшов до мене. Їздить на заробітки за кордон, відробляє кредит і догнати не може. Я сама, без чоловіка, виховала двох дітей. Ще є дочка, яка навчається в університеті. Зарплата, як на сьогоднішній день, мізерна. Тому, не витримавши такого горя, я отримала страшний стрес, відлежала два місяці в лікарні і ще півроку лікувалась вдома, вижила тільки чудом Божим.

Після лікарні дізналася, що в банку вже новий директор і звернулася за допомогою. Попереднього директора звільнили за кримінальний злочин, про це повідомлялось в газеті „Нетішинський Вісник”. Але не за цей, що отак клієнтів обкрадає.

Новий директор уважно вислухав і пообіцяв допомогти. Але прийшовши через пару днів, я отримала відповідь, що він нічого змінити не може, а коли я заявила своє незадоволення, то сказав: «забирайся звідси».

Зрозумівши, що справедливості в такій установі добитися неможливо, ми прийняли з сином рішення самостійно підрахувати суму, яку потрібно віддати банку. Позичену суму син віддав за три місяці, про що свідчить квитанція про сплату, і ще ми виплатили негайно проценти за рік, сплативши ще у вересні 2007 року остаточну суму. Тобто, розрахувалися вдвічі швидше, ніж передбачено договором. Про своє рішення я повідомила директора завчасно, що більше сплачувати не будемо. Я ще надіялась, що в нього прокинеться совість і він прийме правильне рішення, звільнить нас від цієї кабали. Але цього не сталося. В лютому 2008 р. ми отримали лист з їхнього центрального банку, що в м. Києві. Директор департаменту кредитних операцій Руденко С.В. повідомила про суму боргу, який ста-

новив більше двох тисяч гривень, і пригрозила судом, назвавши дії сина шахрайськими. Як можна назвати так того клієнта, якого сам банк обдурив?

В пошуках правди я звернулася в філію Національного Банку України в м. Хмельницькому за поясненням такого кредитування. Начальник цього Банку Зіновій Дмитрович дуже чемно віднісся, уважно вислухав і познайомившись з кредитним договором відразу зателефонував начальнику “Правекс-Банку” в м. Хмельницькому. Повідомивши суть справи, перше запитання було його таким: „як ви можете так обдурювати людей, де ваша совість, ви що в Хмельницькому тоже так грабуєте людей?” Я переказую його слова. Той очевидно відповів, що такі розпорядження він отримує з Києва, бо Зіновій Дмитрович сказав, що зробить ревізію всіх його банків в області, а також повідомить про це в Національний Банк України. Мені ж пообіцяв освітити даний інцидент в засобах масової інформації і передати матеріали в прокуратуру, але сказав що це займе певний час.

Після цього я надіслала лист в Київський “Правекс-Банк”, повідомила, що платити нічого не буду до прийняття Національним Банком України рішення по моєму зверненню.

Два місяці було спокійно. Рішення Національного Банку України не надійшло. В середині квітня син знову одержав лист з Києва з погрозою віддати його до суду за несплату.

В мене склалася така думка, що сьогодні в Україні ніхто не спішить допомогти простій людині, бо на першому місці йде боротьба за владу, а головна подія була – вибори мера Києва. Всім відомо, що „Правекс-Банк” є (чи був) власністю Леоніда Черновецького, самого чесного мера України, який робить доплату пенсіонерам м. Києва, а свою заробітну плату віддає бідним. Дуже легко зрозуміти, де він бере гроші, які так легко віддає бідним, щоб залишитися надовго в кріслі мера. Одних людей грабує по крупному, а другим віддає по крихті.

А можливо пан Черновецький і не знає про такі кримінальні дії свого банку? Потрібно надіслати йому таку інформацію. А іще нам дуже хочеться повідомити про це пана Луценка, щоб допоміг розібратися, хто є насправді улюблений мер Києва. Але, якби Луценко був кращий, то чи ж не знає він давно того, що я тут розповідаю, а як не знає, то чого він вартий на цій посаді?

А іще я хочу звернутися до нашого Президента України і поставити йому таке запитання: „як в нашій країні може існувати такий банк - шахрай”, який користуючись довірою людини, обдирає її як липку, накручуючи на 36% річних, більше 100%?

Іще я хочу звернутися до всіх людей обдурених „Правекс - Банком”, — не мовчіть, не давайте грабувати шахраям ваші зароблені потом гроші, звертайтеся до редакції „Вісник малозахищених” і будемо разом боротись за справедливість, за наші права, разом з людьми, які давно стали на захист простих людей.

Людмила Федорівна

Додано: (копії).

1. Кредитний договір
2. Договір застави
3. Договір страхування
4. Листок погашення кредиту
5. копії квитанції про сплату
6. Листи з „Правекс - банку”

ЗА 50 ГРИВНІВ ДОПОМОГИ СИРОТАМ, ХОЧУТЬ ЗАБРАТИ ДВОКІМНАТНУ КВАРТИРУ

Дорога редакція газети «Вісник малозахищених»! Допоможіть! Я зверталася всюди та все марно. Писала й Вам, але лист згубився, то ж я пишу знову.

Я, пенсіонерка Прусак Л.П., 1937 р.н., являюся опікунком двох внуків з 17.02.2002р. Ключкова Сергія Миколайовича, 1988 р.н., і Ключкової Євгенії Михайлівни, 1991 р.н.. Моя дочка була позбавлена батьківських прав щодо цих дітей 17.02.2002р, а 06.02.2005 р. померла. За квартиру, в якій вона проживала, не платила. Там булп пожежа і квартира для проживання непридатна (акт про пожежу на вул. Мухамадієва, 2/23 в м. Дмитрів від 15.05.2000 р). Квартиру ніхто не ремонтував, нема ні вікон, ні дверей.

Житлова площа 22,9 м. кв. закріплена (двокімнатна кв. на другому поверсі) за цими неповнолітніми дітьми постановою №145 від 13.04.2004 р. Офіційно діти проживають зі мною з 17.07.2002 року (насправді ж вони жили зі мною і до цього, бо їхня квартира для життя в ній дітей не годилася) по вул. Титова 24/14 в маленькій двокімнатній “хрущівці” з прохідною кімнатою і спільною ванною з туалетом в тому самому місті Дмитрів в Донецькій області.

На сьогодні борги за квартиру НЕ списали. На внуках вони з 2000 року, хочуть забрати квартиру. Хоч діти й сьогодні там не живуть, є вже попередження на внучку Ключкову С.М. (хоч вона ще неповнолітня), щоб вона до 02.12.2007 р. виконала роботи по відновленню «внутрішньої» системи центрального опалення. Нас викликали в Дмитрівську міську раду (віділ по справах неповнолітніх) по питанню збереження житлової площі, але ніякої допомоги, про яку я просила моїм внукам, не дали. Дякую меру міста Дмитрів, він мені вже другий рік поспіль дає по 50 грн. допомоги. Але ж ніхто не хоче якось визначитися щодо моїх сиріт, допомогти хоч трішечки. А вони ж все дорослішають, то як мені з ними старій дати раду? І кому їх було вчити такому? Старший повнолітній, в шахту поліз працювати, а тут аварія за аварією, то був без роботи, а тепер на роботі йому платять ледве не так, як мені пенсію — 600 гривень, як на них молодому хлопцю жити? Як же нам ці борги погасити чи ремонт якийсь зробити? Уявіть собі, як і їм, молодим енергійним, зі мною, старою, живеться в одній тісній квартирі...

Прошу Вас, захистіть права моїх внуків-сиріт і надайте нам правову допомогу, якщо можете, бо я стара вже, ходжу по цих кабінетах, та там не люди, а стіни такі, що їх не пробити, мене й слухати ніхто не хоче. Сил вже не маю, лише Бог знає, скільки ще витримаю такі випробування. Випадково мені зачитали Вашу газету. Ви піднімаєте в ній такі питання! Одна надія на Вас! З нетерпінням буду чекати від Вас відповіді та захисту.

З повагою Прусак Любов Прокопівна. 20.06.2008 року.

Від редакції. Хоч кажуть, що наша пошта працює справно, та бачимо, що до борців за справедливість листи доходять не всі і не завжди. Проте, хто наполегливий, то добирається правди. Ми ж допоможемо, чим зможемо. Найперше, звернемося до благодійника в 50 гривень, щоб не був таким хитрим, вибиваючи п'ятдесятма гривнями з бабуні вдячність за свою бездіяльність щодо захисту прав неповнолітніх та малозабезпеченої сім'ї. Після — до прокурора міста, чому він бездіє, не захищаючи законних інтересів цих малозахищених і малозабезпечених громадян. Після, повідомимо читачів ВМ про розвиток подій.

Дописувачку просимо повідомити можливість оперативнішого контакту, бо можливо прийдеться захищати інтереси її сиріт в наших горезвісних судах.

ВТРЕТЄ МІЛІЦІЯ ЗАКОПАЛА ЗЛОЧИН, А БОРЦІ ВИКОПАЛИ ПРАВДУ

13 червня 2008 р. ГО ЗБЗС звернулася до прокурора м.Нетішина Гончарука В.В. зі скаргою на постанову про закриття кримінальної справи, винесеної 28.05.2008 року слідчим СВ Нетішинського МВ УМВС України в Хмельницькій області, мол. л-том міліції Мендруляком С.В. Про постанову він повідомив голову Ради громадської організації "З'єднання борців "За справедливість", представника Вялих Т.М., лише 06.06.2008 р., надіславши постанову простим (не рекомендованим) листом і взагалі не надіслав її потерпілій Вялих Т.М.

В скарзі ГО ЗБЗС заявляло наступне. Постанову вважаємо незаконною, необгрунтованою, такою, що не відповідає обставинам і матеріалам справи, і прийняту без повного аналізу документів та показів осіб, допитаних по справі.

Слідчим під час досудового слідства не виконані належні за законом для обставин цієї кримінальної справи слідчі дії стосовно збирання доказів, що доводять або спростовують інформацію, надану Вялих Т.М. для слідчого в різних документах (заявах, скаргах, поясненнях тощо). Крім цього, слідчим не проявлена ініціатива дослідження шахрайства з боку К.М.І. та К. Л.В. (за попередньою змовою), не вивчені і не перевірені наявність основних його ознак: заволодіння квартирою Вялих Т.М. і Вялих А.О. та придбання права на неї шляхом обману Вялих та зловживання їх довірою. А також наявність у діях К.М.І. складу злочину, передбаченого статтею 192 КК України - заподіяння майнової шкоди для Вялих шляхом обману та зловживання довірою.

Фіктивно створена слідчо-оперативна група, яка жодної дії не вчинила, бо документів про це у відомчому матеріалі немає.

Упередженість слідчого вбачається з самого початку досудового слідства в тому, що потерпілими є і Вялих Т.М. і її син Вялих А.О., який на час вчинення шахрайства був неповнолітнім. Але, слідчий визнав по кримінальній справі потерпілою лише Вялих Т.М.

Слідчим збиралися підписи Вялих Т.М. і її сина Вялих А.О. наче для встановлення того, чи підписи на документах, які стосуються оформлення квартири (з банків, БТІ, нотаріуса, паспортного столу тощо) належать їм - цього вимагали потерпілі, заявляючи, що фіктивне оформлення договору купівлі-продажу їх квартири **зادумав, здійснив і оплатив** К.М.І.. Експертиза підписів потрібна тому, що К.М.І. це заперечує. Але, у постанові про експертизу та завдання на експертизу слідчий дав експерту лише ті документи, на яких були підписи Вялих, від яких вона не відмовлялася і не відмовляється. А документи, навіть ті, що є в матеріалах справи в оригіналах і копіях, про які Вялих заявляє, що то не її підписи, цих документів слідчий експерту не надав і завдання щодо них не поставив. Підписів К.М.І. на документах, які стосуються оформлення продажу квартири, та явно йому належать, слідчий на експертизу не віддав, і в постанові про закриття справи їх зумисне не згадає. Це є чітко виражена ознака змови шахрая і слідчого.

В матеріалах допитів свідків - шахраїв закладено десятки протиріч і під час допитів слідчий звертає на них увагу, але у постанові про закриття кримінальної

справи не робить аналіз цих суперечностей і замовчує їх. Такі ж суперечності є в документах, якими шахраї оформили за допомогою державних органів і нотаріуса купівлю-продаж квартири. Наприклад, в самому договорі від 14.06.2007р. в одній його частині написано, що кошти виплачені Продавцям Покупцем до підписання цього договору, а в іншій частині - зафіксований обов'язок Покупців оплатити вартість квартири. Ми слідчому вказали біля десяти ознак нікчемності договору, але слідчий це замовчує, бо якби він просто не розумів чи це справді нікчемний договір, то призначив би експертизу фахівців.

Ті докази, які доказують, що підписання і реєстрація договору купівлі-продажу не відбулася в день, зазначений у договорі (про що стверджують потерпілі) слідчий не витребував. Наприклад, слідчий за наполяганням представника потерпілих і самих потерпілих звернувся до банку (з дозволу суду) з вимогою надати щодо квартири документи про хід операції по банку. Але, після відмови банку на виконання постанови суду ніяких дій не застосував для здобуття цих важливих документів для прийняття рішення по справі.

Слідчий не дав у постанові оцінку кожному з документів, які є в матеріалах справи. Не зробив співставлення та оцінку документів з показами осіб, допитаних по справі, в сукупності, що свідчить про неповне і невсебічне розслідування кримінальної справи.

У постанові, хоч і зазначено про необхідність роз'яснення прав зацікавлених осіб на оскарження постанови, проте цього не зроблено і не вказаний термін оскарження.

Посилаючись на викладене, ГО ЗБЗС просило скасувати постанову про закриття цієї кримінальної справи та зважити, що слідчий працює не для розкриття злочину, а робить усе для того, щоб нівелювати й ті докази, на які вказують потерпілі, й зробити належні за законом висновки.

Прокурор довго мовчав, але 27 червня 2008 року надіслав не рекомендованим листом відповідь, датовану 19 червня, такого змісту.

Повідомляю, у зв'язку з неповнотою проведення досудового слідства прокурором м. Нетішин 19.06.2008 р. вищевказана постанову слідчого СВ Нетішинського МВ УМВС України в Хмельницькій області, мол. л-та міліції Мендруляка С.В. скасована. По справі дані вказівки прокурора. Викладені Вами у скарзі доводи рекомендовано слідчому перевірити слідчим шляхом в ході подальшого провадження по справі.

Що сказати? Оце вже тричі скасовується намагання міліції закрити цей кримінал! Скільки ще буде таке провадження і куди воно приведе, якщо стільки робиться неправди для того, щоб його закрити? Хіба в прокурора чи в начальника міліції, чи їхніх обласних керівників нема обов'язку, хіба повинна ГО ЗБЗС вказувати пальцем де, коли, як і що робити за законом, щоб розкрити злочин? Чого чекати від такого слідства?

Чи не пора вже порушувати кримінал проти правоохоронців, які більше за шахраїв трудяться аби відбілити очевидне шахрайство чи інше злочинство?

Але де взяти такий орган чи посадовця, які б посміли дослідити злочин, захистити правду і покарати злочинців в погонах і в мантиях?

Григорій Цвях

Мороз Ігор — проти Мороза Олександра

Нещодавно у ЗМІ з'явилася заява від Соціалістичної партії України про те, що уряд Ю.Тимошенко знищує своїми діями с/г виробництво і село. Можливо О.Мороз дещо забув, що села вже фактично немає, а с/г виробництво на 80% зосереджено в руках великих аграрних компаній, які володіють від 10 000, 0 га до 500 000,0 га землі. Але, які саме дії лякають Соціалістичну партію України в діях уряду Ю.Тимошенко? — Це підвищення орендної ставки і ліквідація пільгового ПДВ (податку на додану вартість) 20% ставки, які ніби призведуть до банкрутства аграрних формувань, подорожчання продуктів харчування і голоду в Україні.

Можливо О.Мороз разом з Соціалістичною партією України забув і той час, коли селяни та виробники сільськогосподарської продукції продавали зерно дешевше тонни вугілля, а 1 літр молока по ціні склянки пива. Як можна забути той час, коли за тонну солярки потрібно було господарству чи фермеру віддати щонайменше 10 тонн зерна продольчої пшениці. Тоді що, уряд працював правильно, чи цього не бачила Верховна Рада України, яку О.Мороз очолював?

Подорожчання продуктів харчування — це не інфляція чи непрофесійна робота уряду Ю.Тимошенко, а це — об'єктивна ринкова оцінка праці тисячі селян і так повинно бути. Селянська праця за весь час існування незалежної України ніколи і нічого не коштувала. Підтвердження цьому те, що, не дивлячись на подорожчання продуктів харчування, бажаючих повернутися до землі і села немає.

Але, хто більше переживає за запропоновані урядом зміни — це аграрні компанії, які фактично є монополістами в аграрному виробництві і обсяг їхнього контролю з кожним роком все збільшується. Чому це хвилює в першу чергу їх? Щорічний обсяг виробництва сільськогосподарської продукції в Україні становить 80 млрд. грн. Тобто, 1 га с/г угідь дає щонайменше 2 500 грн. чистого прибутку для компаній, плюс сюди ж дотації щонайменше 1000 грн./га. Також сюди слід рахувати 2 500 грн. пільгового ПДВ і в результаті виходить до 6 000 грн. чистого прибутку, - не погано! Це щонайменше 100% рентабельності.

Із вищевказаного, наша держава дотує (готує мозолями працюючих громадян) аграрні компанії на 30 млрд. грн., а отримує в казну лише 3,8 млрд. грн. Зважте, що продукти від цього не подешевшали і рівень заможності звичайних селян і фермерів не виріс. Тоді виникає питання, кого Соцпартія України захищає?

Поміркуймо тепер щодо суті змісту поданого загалу в листі Мороза О., що дії уряду Ю.Тимошенко ніби знищують с/г виробництво і село у зв'язку з підняттям орендної ставки і відміною 20% ставки пільгового ПДВ. Чи зовсім це так?

Можливо Соцпартія України забула, що село вже знищене, а аграрного ринку в Україні ніколи не було і не існувало внаслідок реформування при двох Президентах Кравчуку і Кучмі. Тобто, з 1992 року по 2004 рік аграрне виробництво фактично перестало існувати.

Але, що ж тепер відбувається з огляду на колишнє тривале головування Олександра Мороза у Верховній Раді при Президентах Кравчуку і Кучмі?

23.05.08 Секретаріат Соціалістичної партії України опублікував у ЗМІ заяву за № 62 про "негативні" наслідки діяльності уряду Тимошенко щодо внесених змін до Закону України "Про бюджет на 2008 рік" від 22.05.2008 р., а саме: підняття орендних ставок за користування землею, відміна 20% пільги з податку на додану вартість для сільгоспвиробників тощо. Соціалістична партія України вказує, що введені зміни фактично знищать вітчизняне виробництво продуктів харчування і ставлять під загрозу голоду більшість громадян України. Звичайному пересічному громадянину України така заява — жах перед непередбачуваним майбутнім свого життя, але знову ж, чи зовсім це так?!

Отже, нищення села здійснювалося ще задовго до уряду Тимошенко, а саме, з 1994 року. Спочатку нищівні реформи Президента Кравчука, які призвели до банкрутства колективних господарств, далі діяльність уряду при Президентів Кучмі, які перетягали за вказівкою всіх голів господарств по кілька разів через кримінальні вироки, втрата трудових ресурсів і необдумана приватизація с/г угідь і майна колишніх колективних господарств. Про це свідчать низка прийнятих законодавчих актів, указів тощо. Дані реформи змалювалися попередніми урядами, що це надасть позитив розвитку аграрного ринку, але чи зовсім це так, дуже наглядно показує сьогоднішнє... За 13 років діяльності попередніх урядів було знищено на 90% тваринництво, на 70% цукрова галузь, родючість земель виснажена внаслідок необгрунтованого використання угідь без застосування сівозміни тощо.

Що сталося з сільськими населеними пунктами на сьогодні наглядно показує їх зубожіння, відсутність доріг, знищені ферми і виробничі приміщення, відсутність роботи. Натомість, на заміну колишнім господарствам прийшли у 2005 році, за часів правління О.Мороза, крупні гравці аграрного ринку, які мають в оренді від 20 тис. га до 500 тис. га с/г угідь. Тобто, с/г виробництво в районах здійснюється від 3 до 5 аграрними юридичними підприємствами. Це говорить про те, що компанії, які працюють в аграрній сфері виробництва, мають обороти не менше 25 мільйонів гривень і крім цього мають не менше 10% рентабельності виробництва. Активи цих компаній становлять наступне: за безцінь викуплене майно пайового фонду селян; дешева оренда земельних паїв від 2 до 5 % від вартості земельного паю; високопотужна дорога техніка імпортного виробництва і дешева робоча сила. Крім цього, держава ще виділяє у вигляді різних дотацій 4-6 млрд. гривень на рік, які рівномірно розподіляються між цими компаніями за сферами впливу. Виходячи з вищевказаного, аграрні компанії є вже на сьогодні неофіційні монополістами аграрного ринку.

Що отримало сьогодні село від цих реформ і аграрних компаній? Скажемо: абсолютно нічого, навіть більше того, поля засівають технічними культурами, які приносять їм швидкі високі прибутки, а люди в селах не мають роботи і мусять покидати свої домівки для пошуку кращої долі. Так і зникають села, незаконно здійснюється реалізація с/г **закінчення на стор. 4**

**Відкритий лист до Ради суддів
України, Кваліфікаційної комісії суддів
Через газету "Наша земля"**

У грудні 2007р. відбулися загальні збори співвласників майна колишнього КСП "Агрофірма "Маяк", що було розташоване у нашому селі. На цих зборах було прийнято рішення про допайовання майна колишнього КСП "Агрофірма "Маяк", яке з різних причин не було розпайоване у 2000-2002рр. (як того вимагали Закон України "Про списання та реструктуризацію заборгованості із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) платників податків у зв'язку з реформуванням сільськогосподарських підприємств", Укази Президента України від 03.12.1999р. № 1529/99 "Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки" та від 29.01.2001р. № 62 "Про заходи щодо забезпечення захисту майнових прав селян у процесі реформування аграрного сектора економіки" у порядку, передбаченому Постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2001 р. № 177 "Про врегулювання питань щодо забезпечення захисту майнових прав селян у процесі реформування аграрного сектора економіки", наказами Міністер-

ства аграрної політики України від 14.03.2001р. № 62 "Про затвердження Порядку розподілу та використання майна реорганізованих колективних сільськогосподарських підприємств" від 14.03.2001р. № 63, "Про затвердження порядку оформлення правонаступництва за зобов'язаннями реорганізованих колективних сільськогосподарських підприємств", лист Міністерства аграрної політики від 14.02.2001р.)

На вказаних загальних зборах 15.12.2007р. було затверджено перелік цього майна, його оцінку та кількість його співвласників, а саме 792 особи, які мали право на майновий пай у 2002р. На цих же загальних зборах були присутні голова Переяслав-Хмельницької районної ради Шеремета Віктор Васильович, депутати районної ради, сільський голова Стів'язької сільської ради Девко Т.П. та керівник Приватного підприємства "Агрофірма "Маяк", яке утримує та безплатно використовує майно з пайового фонду колишнього КСП "Агрофірма "Маяк" Біленко Григорій Іванович, його зять Кученко Володимир Павлович.

Для недопущення таємного вста-

Редакція загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" отримала від авторки копію цього листа і вважаємо за потрібне донести його до наших читачів та теж зажадаємо відповіді на нього, надіславши публікацію впливовим особам. Допишувачів просимо вказувати телефон або іншу можливість оперативного контакту, щоб уточнити та перевірити правдивість звернення до нас, бо можливі провокації, щоб закрити газету, тому без перевірки не публікуємо.

ВІДГУК НА ПУБЛІКАЦІЮ В ЮВУ

Начальнику Управління законодавства та узагальнення судової практики Вищого адміністративного суду України Демченку В.

В газеті "Юридичний вісник України" за 10-16 листопада 2007 року №45 була опублікована Ваша стаття "Розмежування судових юрисдикцій". Абсолютно погоджуємось з Вашою позицією, викладеною у цій статті.

Просимо надсилати офіційні роз'яснення такого характеру місцевим судам, які відмовляють у відкритті проваджень в адміністративних справах, або закривають провадження у справах в зв'язку з їх непідвідомчістю адміністративному суду, мотивуючи це наявністю "спору про право" і не посилаючись на будь-які нормативні акти.

Але, позитивною тенденцією є те, що апеляційні суди скасовують такі незаконні ухвали.

Голова ради З'єднання борців "За справедливість" — Анатолій Войтко

ТЕЗА В НОМЕР

Нині серед політиків популярно заявляти, що суспільство не хоче змінюватися. Це велика неправда.

Насправді, суспільство не вірить, що ці політики (коаліції і опозиції, і партії, які нині є, лиш не ввійшли в парламент) та громадські організації створені під них, щось змінять в інтересах людей.

Помилка й Вячеслава Чорновола у тім, що він не бачив багатьох тих, хто краще його прагне добра людям і що він не творив нову Україну разом з ними.

Народ замучився очікуючи умов в Україні, щоб створити партію, щоб служила йому.

**ЩИРА ВДЯЧНІСТЬ БОРЦЯМ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЗА ДИ-
ВОВИЖНУ ПЕРЕМОГУ НАД НЕСПРАВЕДЛИВІСТЮ**

Чи ж не дивно? — Я, Карташова Валентина Іванівна, та мій син Андрій прийшли до борців з бідою, бо ж та біда нагло настала раптом.

Зробив син невелику аварію, наїхав на стоячий автомобіль. Не відмовився, а загнав до майстерні разом з господарем машини і розрахувався за ре-

новлення права власності на дане майно через суд пайовики звернулись до Переяслав-Хмельницького міськрайонного суду Київської області із заявою, передали протокол зборів, список майна, перелік його співвласників.

Здавалось, все добре - майно допайоване, залишилось лише у сільській раді отримати майнові сертифікати на нього.

Однак, незважаючи на наведене вище, 05 березня 2008р. суддя Потоцький В.В. виносить рішення у так званій цивільній справі № 2-292, відкритій за позовом Кученко Валентини Григорівни, яка є співвласником допа йованого майна у розмірі 82 грн. 73 коп., до ПП "Агрофірма "Маяк" про неправомірне визнання за цією жінкою права власності на наше допайоване 15.12.2007р. майно. Отже, виходить, що донька каже батьку: "Дай майно", а батько каже: "Бери, доцю", а Потоцький В.В., не питаючись у цієї жінки який же механізм виникнення у неї права власності на це майно: чи вона його будувала, чи купувала, а якщо і купувала, то де взяла такі гроші, коли вона їх ніко-

монт повністю так, що ще й дякували. А це ж ось, через більш як півроку, раптом позов до суду за це саме. Взались борці, хоч і завантажені дуже, та порадили не журитись, бо обставини говорять, що суд не мав права й позов цей приймати. І сталося диво — позивачі забрали

ли у таких розмірах не декларувала та не сплачувала з них податків, це все записує у судові рішення і весь суд.

У той же час співвласники цього майна звертаються з позовом до Стів'язької сільської ради про зобов'язання суб'єкта владних повноважень вчинити дії - видати майнові сертифікати на допайоване майно та подають клопотання про накладення арешту на це майно, але цей позов по "щасливій випадковості" потрапляє тому самому судді Потоцькому В.В., який, напевне, хоче прикрити цю справу та довести селянам, що "Вам тільки здається що майно було Вашим, Вам тільки здається, що ви його допайовали, посудитися трохи, а там Вам самим набридне, не вмієте красти, то другим не заважайте".

З огляду на наведене вище та майнові права 791 особи, прошу Вас втрутитися у дану ситуацію та вжити дієвих заходів щоб рішення у справі № 2-292 від 05.03.2008р. було скасоване, а винні особи у його винесенні були покарані. Не будьте байдужими. 12.05.2008р.

позов, і в суді сказали, що ніякої справи не буде. Я зрозуміла, що суд бере чи не бере позови залежно від того, куди піде відповідач за захистом. Отже, ми з сином вгадали до кого звернутися по допомогу, і вельми вдячні борцям за справедливість, побільше б таких.

Мороз Ігор — проти Мороза Олександра

закінчення. початок на стор. 3
мель тощо. Від такої діяльності і аграрних кампаній держава нічого не виграла, а більше того втрачає мільярди надходжень, що є не припустимим.

Тому говорити, що аграрні компанії є бідними і нещасними, це мабуть якийсь жарт або необдуманна витівка з боку опонентів. Чому за кошти громадян і держави ці компанії повинні надалі розвиватись і примножувати свої прибутки? Одноосібних і фермерських господарств в Україні лише 20% і ця цифра постійно скорочується внаслідок нерівносильної конкуренції.

Соціалістична партія України, особливо в особі О.Мороза, за всі 15 років приймала участь в цих реформах, то про що далі говорити? А те, що від змін ці аграрні компанії дещо втратять свої частини прибутків, це не так страшно і голодом тут не пахне.

Для цікавого читача поясню деякі конкретні питання щодо становища на землі.

1. Чому збільшили орендні ставки? Вартість пшениці 1220-1360 грн. за тону. Один гектар пшениці надає валовий прибуток щонайменше 5 800 грн.

Орендна плата становить на сьогодні 600 грн. за 1 га. Затрати біля 3 000 грн. на виробниц-

тво. Тобто, 3000 + 600 = 3 600 грн. загальні затрати. Прибуток щонайменше 3 200 грн., плюс дотації до 1000 грн. на гектар! Разом 4 200 грн. (!!! магнату).. Держава отримала з цього 600 грн. і все!

2. Щодо 20% ПДВ пільгового. На сьогодні аграрні виробники її не платять, а списують ці кошти на затрати. Тобто, держава ще 20% їх безкоштовно дотує, а це втрати держави 20 млрд. грн..

Тобто, від оподаткування с/г виробників держава отримує лише 4-5 млрд. грн., а дотує на 20 млрд. грн. крутий бізнес.. Хто стоїть за цими 20 млрд. грн.? О.Мороз про це забув написати чомусь. Але, як правило, забувають невинувато.

Ігор Мороз

Від редакції.

Звичайно нам малозахищеним, а ще більше малозабезпеченим, важко повірити в те, що Уряд робить нам краще, бо очевидне — інфляція і беззаконня нам цього не дозволяють, а Ви пане Морозе

і з Вами вся Соцпартія, чому пускає блуд людям в очі?

Проте, як бачимо, в українського народу вистачає глузду бачити, що було, що є і що буде, якщо вірити Вам.

Хай не складеться у когось враження, що редакція газети відстоює Юлію Тимошенко — ні, там, де вона не права, своє від нас отримає, але Правда, за нашої участі, потоптаню не буде. Тому ми справді вдячні Богу, що найшовся інший Мороз і допоміг розібратися.

Хай бачить народ різницю між кампанією і компанією, й те, що дорожче за землю нічого нема, але що Ваша, пане О.Морозе, компанія веде кампанію знецінення землі, щоб нею фактично володіли не малозахищені і тим паче не малозабезпечені. Народ же, як і Бог у Святім Писанні, хоче мати з найдорожчого найбільше. Робиться це в інтересах тих, хто не може сам купити й обробити землю, продавши її не назавжди, а на вказаний народом час і на вигідних народумовах.

ПЕРЕДПЛАТА ВПРОДОВЖ РОКУ
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ — допомагайте боротися за правду, справедливість та правосуддя
Передплатний індекс (08697), Каталог по Україні, виходить газета двічі на місяць
Ціна — на місяць (два номери) — 1 грн. 40 коп.; на 6 місяців — 8 грн. 40 коп.

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідоцтво про державну

реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради

Анатолій Войтко

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

**Виявляйте зло,
боріться з ним,
допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО**

Адреса редакції:

вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzsz@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>

р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад. Банк, м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ 22764531

Газета друкується Шепетівській міжрайонній друкарні Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 5000 Зам. №